

Informatie ter ondersteuning van gesprek over (zorgwekkend) ziekteverzuim

Stap 1. Aannemen van de ziekmelding bij de receptie

Als de ziekmelding bij de receptie binnenkomt, worden de volgende vragen gesteld:

- Wanneer denkt u dat uw kind weer naar school kan komen?
- Indien dit toch niet mogelijk is, wilt u dan zelf contact opnemen met de mentor?

Stap 2. Laat OMA thuis (geen Oordeel, Mening en Aannames; wees objectief en neutraal).

De mentor neemt een luisterende houding aan, toont belangstelling en geeft aandacht. Dit biedt vaak een opening om met ouders in gesprek te komen. Ga niet in discussie; 'ziek is ziek'. Wat de ouder zegt is waar.

Stap 3. Gespreksvoering (altijd face-to-face) bij zorgwekkend verzuim:

Neem een OEN-houding aan: Wees Open, Eerlijk en Neutraal.

- Je verzuim valt op en baart me zorgen.
 - Benadruk het gemeenschappelijke doel, namelijk het behalen van het diploma.
 - Vertel dat de omvang van het verzuim ver boven gemiddeld is. Maak ouders medeverantwoordelijk.
- Wat is er (met je) aan de hand?
 - Geef de leerling/ouders de mogelijkheid vrij te spreken over de redenen van verzuim.
 - Welke factoren zijn bepalend voor het besluit tot ziekmelding?
- Wat gaan jullie eraan doen?
 - Denk in mogelijkheden, niet in klachten.
 - Ga er niet vanuit dat je een kant-en-klare oplossing kunt bieden.
- Hoe kan ik je/jullie daarbij ondersteunen? Neem de volgende vragen als uitgangspunt:
 - Wat heb je/hebben jullie nodig om weer naar school te kunnen komen?
 - Wat kunnen we als school voor je/jullie doen?

Antwoorden op vragen en opmerkingen van ouders in het kader van MAZL

Hieronder is een aantal veel gestelde vragen en opmerkingen uitgewerkt. Deze vragen kunnen worden gebruikt als handvatten voor het gesprek met ouders en leerling.

- *Ik heb onze zoon iedere keer keurig ziekgemeld, waarom moet ik met u hierover in gesprek?*
Het gesprek is niet als controle bedoeld, maar om met u mee te denken over wat nodig is om uw zoon/dochter zo goed mogelijk deel te kunnen laten nemen aan de lessen.
- *Wat een onzin, Jan is bijna niet ziek geweest, moet ik nu toch komen?*
De criteria zijn verantwoord. Jan is ruim meer dan gemiddeld ziekgemeld.

- *Jullie weten toch wat Nora mankeert, waarom moet ik naar die arts?*
Wij vinden het als school moeilijk om de invloed van medische klachten op het naar school gaan in te kunnen schatten. Daarom hebben wij de inzet van de jeugdarts nodig om ons te adviseren.

- *Ja, maar ziek is ziek!*
(*Niet ontkennen*) Ja, en wij vinden het daarom belangrijk om de jeugdarts met ons mee te laten denken over mogelijke oplossingen daarvoor of aanpassingen binnen de school.

- *Kan die arts Mohammed dan beter maken?*
Nee, helaas niet, maar hij/zij kan wel met u en met ons meedenken hoe we de zorg en het onderwijs zo veel mogelijk aan deze situatie kunnen aanpassen.

- *Wij zijn al vaak met onze dochter bij de huisarts geweest (onze dochter staat uitgebreid onder behandeling bij de specialist). Moeten we nu óók nog naar de jeugdarts?*
Ja, de jeugdarts zal met u de klachten doorspreken en zo nodig met de huisarts of andere behandelaars overleggen om vervolgens *in overeenstemming met visie en beleid van de behandelaar* u en ons te adviseren (bijv. nieuwe afspraak bij de behandelaar, (voorlopige) aanpassing van het lesrooster (en zo ja hoe), extra gesprek op school, huiswerkbegeleiding, inzetten schoolmaatschappelijk werk, etc.). We weten dat een behandelend arts het vaak erg prettig vindt als er overleg is over het functioneren van een patiënt en de invloed van de behandeling hierop.

- *Maar het gaat om háár gezondheid, wat is jullie probleem? Haar cijfers zijn voldoende en ze is al druk bezig alle proefwerken in te halen.*
Het is voor uw dochter van belang dat zij, ook al voelt ze zich niet altijd helemaal lekker, toch naar school gaat. Thuisblijven levert vaak weinig verbetering op. De klachten kunnen zelfs toenemen doordat de regelmaat van het naar schoolgaan ontbreekt. Het is belangrijk dat zij actief blijft. Daarnaast geeft schoolbezoek de afleiding die maakt dat zij zich wat beter kan gaan voelen. Dan is zij minder met haar klachten bezig, houdt beter contact met leeftijdsgenoten en loopt minder achterstand op. Alles wat door thuisblijven wordt gemist, moet immers later worden ingehaald en is een verzwarende periode na terugkeer op school. Ook is het van belang dat zij leert om te gaan met haar klachten en er niet te snel aan toegeeft, want ook later als zij werk heeft, kan zij niet te vaak thuisblijven.